

Brusel 26. května 2020
REV1 – nahrazuje oznámení
ze dne 19. března 2018

OZNÁMENÍ ZÚČASTNĚNÝM STRANÁM

VYSTOUPENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ Z EU A PRÁVNÍ PŘEDPISY EU V OBLASTI AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽEB

Dne 1. února 2020 vystoupilo Spojené království z Evropské unie a stalo se „třetí zemí“¹. Dohoda o vystoupení² stanoví přechodné období, které končí dnem 31. prosince 2020³. Do uvedeného dne se na Spojené království a ve Spojeném království použije v plné míře právo EU⁴.

Během přechodného období budou EU a Spojené království jednat o dohodě o novém partnerství, vedoucí zejména k vytvoření oblasti volného obchodu. Není však jisté, zda do konce přechodného období taková dohoda bude uzavřena a vstoupí v platnost. Případná dohoda by nicméně vytvořila vztah, který bude z hlediska podmínek přístupu na trh velmi odlišný od účasti Spojeného království na vnitřním trhu⁵, v celní unii EU a v prostoru DPH a spotřební daně.

Navíc z hlediska provádění a uplatňování práva EU v členských státech EU bude Spojené království po skončení přechodného období třetí zemí.

Všechny zúčastněné strany, a zejména hospodářské subjekty se proto upozorňují na právní stav platný po skončení přechodného období.

Doporučení zúčastněným stranám:

- ¹ Třetí zemí se rozumí země, která není členem EU.
- ² Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7) (dále jen „dohoda o vystoupení“).
- ³ Přechodné období může být přede dnem 1. července 2020 prodlouženo až o 1 nebo 2 roky (čl. 132 odst. 1 dohody o vystoupení). Vláda Spojeného království možnost takového prodloužení prozatím vylučuje.
- ⁴ S určitými výjimkami stanovenými v článku 127 dohody o vystoupení, ovšem žádná z nich není v souvislosti s tímto oznámením relevantní.
- ⁵ Dohoda o volném obchodu zejména nestanoví principy vnitřního trhu (v oblasti zboží a služeb), jako jsou vzájemné uznávání, zásada země původu a harmonizace. Stejně tak neodstraňuje celní formality a kontroly, včetně těch, které se týkají původu zboží a jeho vstupů, ani zákazy a omezení vztahující se na dovoz a vývoz.

Poskytovatelům služeb, na něž se vztahuje směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb, se zejména doporučuje, aby s ohledem na toto oznámení posoudili důsledky konce přechodného období.

Po skončení přechodného období se na Spojené království již nebudou vztahovat právní předpisy EU v oblasti audiovizuálních a mediálních služeb, a zejména směrnice 2010/13/EU⁶ (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). To má zejména tyto důsledky:

1. ZEMĚ PŮVODU A PRAVOMOC

Směrnice o audiovizuálních mediálních službách vychází z tzv. zásady země původu, podle níž poskytovatelé mediálních služeb⁷ obecně podléhají pouze právním předpisům a pravomoci svého členského státu původu (určeného v souladu se směrnicí), a to i v případě, že jsou jejich pořady přijímány a/nebo dále přenášeny v jiných členských státech EU.

Směrnice o audiovizuálních mediálních službách stanoví zvláštní pravidla pro určení členského státu EU, který má v souladu se zásadou země původu pravomoc nad poskytovatelem mediálních služeb. Konkrétně se v ní uvádí, že tito poskytovatelé spadají do pravomoci orgánů členského státu, v němž jsou usazeni v souladu se zvláštními kritérii stanovenými ve směrnici⁸. V případech, kdy nejsou tato kritéria použitelná, jsou pro poskytovatele mediálních služeb vysílající přes družici stanovena kritéria doplňková⁹. Není-li možné použít žádná z výše uvedených kritérií, je příslušným členským státem stát, v němž je poskytovatel usazen ve smyslu článků 49 až 55 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Po skončení přechodného období mohou poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb, kteří v současnosti spadají do pravomoci orgánů Spojeného království (například proto, že jsou usazeni ve Spojeném království ve smyslu směrnice), spadat do pravomoci jednoho z členských států EU v případě, že jsou splněna kritéria stanovená v článku 2 směrnice o audiovizuálních mediálních službách.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

Tato směrnice byla nedávno změněna směrnicí (EU) 2018/1808, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

⁷ Podle definice ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách.

⁸ Mezi tato kritéria patří zejména umístění skutečného sídla poskytovatele, místo, kde jsou přijímána redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě, či místo, v němž působí většina pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (viz čl. 2 odst. 3 směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

⁹ Těmito kritérii jsou: členský stát, v němž je umístěno zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici, nebo pokud toto zařízení není umístěno v tomto členském státě, členský stát, jehož družicové kapacity poskytovatel využívá (viz čl. 2 odst. 4 směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

Kromě toho budou mít členské státy EU možnost přijímat opatření, která budou považovat za vhodná pro audiovizuální mediální služby ze Spojeného království jakožto třetí země, jež nebudou splňovat podmínky podle článku 2 směrnice o audiovizuálních mediálních službách, za předpokladu, že tato opatření budou v souladu s právem Unie a s mezinárodními závazky Unie a případně v mezích Evropské úmluvy o přeshraniční televizi¹⁰ (viz 54. bod odůvodnění směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

2. ZEMĚ PŮVODU A SVOBODA PŘENOSU/PŘÍJMU

Podle článku 3 směrnice o audiovizuálních mediálních službách zajistí členské státy EU svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

Po skončení přechodného období se na audiovizuální mediální služby poskytovatelů mediálních služeb ze Spojeného království, jež budou přijímány nebo dále přenášeny v EU, již nebude vztahovat svoboda příjmu a dalšího přenosu stanovená v článku 3 směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Členské státy EU proto budou mít právo na základě svých vnitrostátních právních předpisů a případně v mezích Evropské úmluvy o přeshraniční televizi a dalších použitelných ustanovení mezinárodního práva omezit příjem a další přenos audiovizuálních mediálních služeb pocházejících ze Spojeného království¹¹.

Obecné informace o právních předpisech Unie týkajících se audiovizuálních mediálních služeb lze nalézt na příslušných internetových stránkách Komise (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/audiovisual-media-services>).

Obsah těchto stránek bude v případě potřeby dále aktualizován.

Evropská komise

Generální ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie

---

¹⁰ Smluvními stranami této úmluvy je 20 z 27 členských států EU a Spojené království. Mezi smluvní strany nepatří tyto členské státy EU: Belgie, Dánsko, Řecko, Irsko, Lucembursko, Nizozemsko a Švédsko (<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/132>). Tato úmluva má omezenější oblast působnosti než směrnice o audiovizuálních mediálních službách, neboť upravuje pouze služby televizního vysílání. Na audiovizuální mediální služby na vyžádání a služby platformou pro sdílení videonahrávek se úmluva nevztahuje.

¹¹ V člancích 13, 16 a 17 směrnice o audiovizuálních mediálních službách jsou stanovena zvláštní pravidla pro podporu distribuce a výroby evropských děl, např. minimální kvóta vyhrazená pro evropská díla. V čl. 1 odst. 1 písm. n) směrnice o audiovizuálních mediálních službách jsou jako „evropská“ definována díla pocházející ze třetích evropských států, které jsou stranou Evropské úmluvy Rady Evropy o přeshraniční televizi, která splňují podmínky čl. 1 odst. 3 směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Proto se v souladu se stávajícím zněním směrnice, a aniž je dotčena možnost budoucí změny právního rámce, budou díla pocházející ze Spojeného království považovat pro účely splnění kvót podle článků 13, 16 a 17 směrnice o audiovizuálních mediálních službách za evropská díla i po skončení přechodného období.